Petar Pavlić

70 GODINA NOGOMETA U CRIKVENICI

Razdoblje osnivanja

Najvažnija sporedna stvar na svijetu, nogometna lopta, već se više od 70 godina kotrlja tvrdim terenima podno Kotora. U prvim desetljećima ovog stoljeća u cijeloj zemlji, pa tako i u ovoj regiji, javlja se interes za nogometnom igrom. Posebno će taj interes prevladavati u priobalnom pojasu, gdje su stranci i turisti upoznavali domaćine s novom modernom igrom. Prvi učitelji tog sporta u ovom mjestu bili su omladinci i studenti iz Češke.

Spominje se da se nogometom u Crikvenici mladež počela baviti 1913 godine, neposredno pred I. svjetski rat, kada je prisutnost stranaca i njihova kapitala, posebno Čeha, Mađara i Austrijanaca, bilo veliko, budući da je to bila jedna država, Austro-Ugarska.

Teren za igranje bio je na prostoru današnjeg Hotela International, a kasnije između Parka Petak i današnje autobusne stanice.

Kako je zaljubljenika u modernu igru bilo sve više oformljen je 1919. godine Nogometni klub VELEBIT Osnivači kluba bili su: Roko Car-Žan, predsjednik, Tončić Car-Sharteri, Luka Gržičić, Milovan Gašparović, Gjorgje Ivančić, Jože Matejčić- Kopanjina, Robert Mrzlavić, Razmo Škiljan i drugi.

I službena utakmica odigrana je 15. kolovoza 1919. godine. Inače, na taj dan u Crikvenici su bile tradicionalne crkvene svečanosti, te se tog dana u ovom mjestu skupilo mnogo mještaja turista i ljudih okolnih mjesta. S obzirom na mali teren igrale su momčadi po 9 igrača. Gledalište je nestrpljivo očekivalo prvi zvižduk suca Nikole Boškovića koji je sudio s centra igrališta na kojem je bio pod suncobranom postavljen stol i stolica.

Gosti iz Bakra pobijedili su 3 : 1.

Stvaranjem ovog kluba rođen je jedan od najstarijih članova nogometne organizacije na ovom području.

U prvom službenom popisu klubova u Jugoslavenskom nogometnom savezu u prvoj godini postojanja 1919. godine, u pet podsaveza registrirano je 116 klubova u Jugoslaviji. U Zagrebačkom podsavezu registrirani su klubovi iz mjesta: BROD NA SAVI, BOSANSKI BROD, BAKAR, BJELOVAR, BANJA LUKA, CRIKVENICA, DARUVAR, DUGA RESA, ĐAKOVO, GLINA, ĐURĐEVAC, IVANIĆ GRAD, KARLOVAC, KOPRIVNICA, KRAPINA, KRIŽEVCI, LUDBREG, NOVA GRADIŠKA, BOSANSKI NOVI, OSIJEK, PAKRAC, PETRINJA, SLAVONSKA POŽEGA, PRIJEDOR, SAMOBOR, SISAK, SUŠAK, VARAŽDIN, VINKOVCI, VIRJE, VIROVITICA, VUKOVAR, ZAGREB.

U prvih deset dodina 1919 - 1929, sjedište saveza bilo je u Zagrebu. 1920. godine klub će promijeniti ime u ŠPORTSKI KLUB LIBURNIJA, a 1923. godine u HRVATSKI ŠPORTSKI KLUB VAL.

Osnivači Vala Milovan Gašparović, njegov prvi predsjednik, te Ivica i Tomo Katnić, registrirali su klub u Zagrebačkom nogometnom podsavezu.1,1a)

U sedam idućih godina Val će važiti za veoma jaku nogometnu ekipu u Primorju i Sušaku.

Odigrane su brojne utakmice s VIKTORIJOM, FRANKOPANOM, SLAVIJOM iz Sušaka, BAKROM, JADRANOM iz Kostrene, Novljanskim građanskim sportskim klubom.

Posebno se mnogo igralo ljeti, kada su turisti i momčadi iz unutrašnjosti pokazivali veliki interes za Crikvenicu. Tako su sredinom dvadesetih godina u Crikvenici igrali Concordia iz Zagreba, BGSK iz Bjelovara, Segesta iz Siska, Olimpia iz Karlovca, Čakovečki iz Čakovca.

Igrane su i prijateljske međunarodne utakmice. 1924. godine Primorski Novi list zapisat će da su u Crikvenici igrali Val i Olymp /Opatija/ s rezultatom 0 : 1.

Bilo je to prvo gostovanje Opatijaca, koji su pod Italijom, a Primorski Novi list ističe kako je momčad ŠK Olympa do sada od gostujućih momčadi predvela najbolju igru, te se najviše svidjela. Igra je kroz oba poluvremena usprkos kiši bila otvorena te je imala lijepih momenata. Posjet je bio rekordan. Nakon utakmice gosti su, po običaju, bili počašćeni zakuskom, koja se razvila u veoma ugodnu zabavu. Navečer je u počast gostima u lječilišnom parku priređen ples. Gosti su burno pozravljeni otputovali rano ujutro. Te su se momčadi sastajale i kasnije, a susreti sa sunarodnjacima uvijek su bili iskreni i srdačni.

Val je često ugošćavao VELOCE iz Rijeke koju je momčad u više navrata pobjeđivao.

U svibnju 1926. godine igrali su Val i Viktorija /Sušak/ s rezultatom 2 : 1.

Utakmica je odigrana na novouređenom igralištu Vala. Viktorija prvak Primorja, izgubila je protiv fizički slabije, ali tehnički bolje momčadi. Istaknuli su se, pišu novine, centarhalf Radil i požrtvovani vratar Kusturin.

Posebno žive nogometne i ostale sportske aktivnosti u ljetnim mjesecima, ponukale su Crikvenićane da u rujnu organiziraju tradicionalne Septembarske sportske, i druge, priredbe. U vezi s tim nastojanjima Primorski Novi list je zapisao: „Veliku su ulogu imale stalne sportske priredbe, svake godine u stanovito vrijeme, kod razvitka svih velikih kupališta sjeverne istočne i južne Evrope /Nizza, Biaiz, Ostende, Kiell, Haringsdorfstad./

Tako je i u našoj državi jedno mjesto koje bi se u najkraće vrijeme uz pripomoć ne samo države nego i svih privrednih i kulturnih faktora moglo podići do takve visine da bi postojala ozbiljna konkurencija evropskim morskim kupalištima, te prema tome i sjecište najotmjenijeg internacionalnog svijeta.

Zaista, ta su natjecanja dvadesetih godina tradicionalno održavaju u rujnu, a uprava Vala i igrači bili su glavni nosioci tih svečanosti i igara. 2,3)

U natjecateljskoj sezini 1927. godine, postignut je i najveći prvenstveni uspjeh Vala. Crikvenički je klub bio te godine prvak za područje Hrvatskog primorja i stekao je mogućnost sudjelovanja u kvalifikacijama za viši rang natjecanja. U kvalifikacijama s BGŠK-om iz Bjelovara, Crikvenićani su izgubili s 2 : 0 u gostima, a nisu se plasirali u viši rang, jer su kod kuće igrali 2 : 1.

Tada se igralo starim sistemom, sa strogo određenom obranom, a i s petoricom u napadu. Pokrajnji halfovi držali su protivnička krila, dok je srednji half pratio napad svojih suigrača, ili se povlačio u obranu. Sastav Vala u tim kvalifikacijama bio je: Ivan Kusturin, Otto Volceter, Tomo Lovrić-Bara, Nikola Car-Konjača, Karlo Radil, Jure Krmpotić, Rikard Miskijević, Vlado Matejčić, Ivica Katnić, Vlado Brnjac-Prčura, Ivan Brnjac-Kopro. Vrlo mladi u momčad su se uključivali i Vlado Brnjac-Pišta, Anton Jurinčić-Tonica, Branko Kozina i Branko Ermić.

Prijeratno razdoblje

U rujnu 1930. godine, odžana je konstituirajuća skupština privremenog nogometnog kluba, koji se otad zove CRIKVENIČKI ŠPORTSKI KLUB JADRAN.

Najjače sekcije tog kluba bile su nogometna i biciklistička. Prisutni su aklamacijom izabrali upravni odbor, koji su sačinjavali Ivan Hautz, predsjednik, te članovi: Tomo Ivković, Marijo Finzi, Ivan Hautz ml., Ante Turina, Marko Pavičić, Gustav Prevolčić, Karlo Radil, Josip Horvat, Ivan Židan, Vjekoslav Požarić i Ivica Katnić.

Predložena su i pravila /Statut/ kluba koji su mjesec dana poslije odobrili nadležni organi. Donosimo samo neke izvatke PRAVILA.

Pravila CŠK Jadran u Crikvenici

Svrha:

a/ Da se gaji i širi biciklistički, nogometni i lahko atletski šport

b/ Načiniti igralište, te isto u dobrom stanju uzdržavati

c/ Najbolje vozače odlikovati podjeljivanjem nagrada

d/ U jednom u Jugoslaviji izlazećem dnevniku objavljivati klubske događaje

e/ Unapređivati društvenost, priređivanjem zajedničkih izleta, zabava i svečanosti

Iz društvenog djelovanja isključuje se svaki politički smjer.

Član 2

Boja kluba svjetlo - plava.

Upravu kluba tih su godina sačinjavali: Ivan Hautz, Ante Turina, Milovan Gašparović, Nikola Zipser, Karlo Ivančić, Marko Pavičić, Karlo Radil, Ivica Katnić, Klement Lovrić, Josip Car, Vlado Brnjac i Vilim Helebrant.

Crikvenički je klub prijavljen u 1. župu Zagrebačkog nogometnog podsaveza /ZNP/ Sušak. Uprava je aktivno radila s odborom I. župe u Sušaku, te je CŠK Jadran, kao jedan od najjačih klubova u Primorju, sudjelovao 1931. godine u susretima za pokal ALGE, u kojima su sudjelovali klubovi I. župe CŠK JADRAN Crikvenica, ORIJENT, TRIGLAV, JELA, SLAVUJ I VIKTORIJA, svi iz Sušaka i Trsata.

U pravilniku piše da je cilj tog turnira propaganda za širenje nogometnog sporta u Sušaku i Hrvatskom primorju.

A obzirom na zadatke preuzete tim pravilnikom uprava je stalno raspravljala o potrebi izgradnje novog igrališta, te 6. rujna 1930. godine moli ugledno Lječilišno povjerenstvo u Crikvenici /turističko društvo/ „da kako igralište stoji u lošem stanju ne možemo računati na velik prihod kod naših utakmica, pa vas molimo da nam ustupite besplatno igralište bivšeg nogometnog kluba VAL.

Iz toga je vidljivo da je uprava Jadrana imala velikih muka oko osiguranja sredstava za plaćanje najamnine i nogometni teren, jer je loš i neograđen teren onemogućavao veće prihode od ulaznica.

Razumljivo je da su Crikveničani vrlo često, pa i najviše, igrali sa sušačkim momčadima. često su crikvenička uprava i nogometna javnost bili nezadovoljni suđenjem sušačkih sudaca. Tako je dopisom od 19. listopada 1931. godine zamoljen Zagrebački nogometni podsavez da delegira suce iz Zagreba, što je za neke utakmice u nekoliko navrata i učinjeno. Župski odbor I. župe u Sušaku traži pak od Crikveničana da nađu nekog „pristalog gospodina koji bi polagao sudački ispit jer župi nedostaju suci posebno iz okolnih mjesta".

Iste godine I. župa obavještava crikvenički upravu nogometnog kluba: „Pošto svi klubovi koji igraju u Crikvenici imadu snašati nekad veći, nekad manji deficit, a s tim

ništa ne dobiva niti I župa da po primitku ovog dopisa imade na svim prvenstvenim i pokalnim utakmicama ubirati din. 8, jedino dame ne plaćaju ništa..."

Time je u Crikvenici bila određena mnogo viša cijena ulaznica negoli na ostalim igralištima u regiji, što će ozlojediti domaće navijače, ali župa Jadranu predlaže da podigne ogradu od dasaka s prednje strane, tako da gledaoci ne gledaju utakmice izvana.

Također, ondašnja je praksa bila da redarsku službu organizira domaćin, ali su mu pomagali i gosti. Godine 1931, u susretu s Orijentom domaćin Jadran je morao osigurati 8 redara, a 4 Orijent. Redari su se sportskom nadzorniku Finziu trebali javiti petnaest minuta prije utakmice. Ulaznice i redarske znakove donio je predsjednik župe g. Maračić. Kako je to bilo vrijeme Šestojanuarske diktature za svaki javni skup trebalo je imati pismenu dozvolu sreskog načelstva.

U razdoblju od 1935. godine uprava je organizirala mnoga natjecanja i u ostalim sportovima, posebno u biciklizmu.

Iz dopisa ZNP od 23. svibnja 1931. godine vidi se da su u ovom podsavezu registrirani sljedeći igrači koji igraju za CŠK Jadran„:

Car Ivan II - Josip, Car Luka, Ivančić Ivan III, Kozina Branko, Matejčić Vlado, Car Nikola, Štern Mladen, Brnjac Vlado I, Brnjac Vlado II, Brnjac Ivan, Eremić Branko, Katnić Ivica, Montanari Josip, Matejčić Šime, Pavlić Vladimir, Radil Karlo, Tudor Ljutomir, Vukelić Vladimir, Car Ivan III, Jurinčić Anton, Vičić Vlatko, Kusturin Ivan.

Taj je popis pregledao i ovjerio tajnik I. župe. U djelovanju kluba vrlo teške godine bile su 1934 i 1935, najviše zbog pomanjkanja odgovarajućeg igrališta i stalnog neznanja s privatnim vlasnicima zemljišta, koji su za igralište tražili veliku najamninu, jer bi u protivnom, oni tu sadili voće i povrće. Zbog toga su Crikveničani trenirali na manjem izgralištu, a neke su utakmice odigrane i na travnjaku kod Mirne kolibe. Te su okolnosti utjecale na ostvarene rezultate jer i pored htjenja, pa i znanja, na igralištima normalne veličine nisu mogli biti polučeni bolji rezultati.

U nastojanju da se napravi zaokret u politici kluba da se stvore materijalne pretpostavke za uspješnije djelovanje, 1936. godine klub je preimenovan u CRIKVENIČKI ŠPORTSKI KLUB, skraćeno CŠK. Te godine Primorske novine su zapisale: „Početak rada bio je zaista težak bez ikakvih povoljnih perspektiva za budućnost. Međutim zanimanjem i voljom prijatelja tog sporta ipak su savladane prve zapreke, dok se nije pojavila četa domaćih nogometaša. njihov nastup je uslijedio na jadnoj tratini koja je svemu ličila samo ne igralištu. To ne smeta Crikveničanima. Oni pozivaju u goste Sušačke klubove pa i one iz Zagreba, te njezine provincije. Naročito pada aktivnost kluba u vrijeme ljetnih mjeseci kad gad vrvi od stranaca i gostiju.

Pored toga CŠK „JADRAN" od svog osnutka redovito sudjeluje u prvenstvu najboljih klubova, bivše Sušačke Župe, a danas Sušačkog nogometnog podsaveza s uspjehom koji može da zadovolji sve njegove brojne i vatrene navijače.

Brzina, temperament i neobično zalaganje u igrama za boje svoga kluba glavne su odlike plavo-bijele družine.

Danas postojeće uređeno i ograđeno veliko nogometno igralište ponos je CŠK. Teren je uz dostatne novčane žrtve izravnan i učinjeno zadovoljavajućim, a oko njega je podignuta divna ograda tako da čini jednu lijepu i prijaznu cjelinu. Izgledalo je da se klub izgradnjom tog igrališta potpuno riješio briga koja ga je tlačila. Bome, ali nije tako. Najveći teret kluba danas je kako izjavljuje njihov uvaženi predsjednik visoka najamnina koju klub plaća vlasniku zemljišta, a koja godišnje iznosi preko 5.000.- dinara.

Teške prilike uopće odrazuju se u posjetu kod utakmica koje redovito završavaju deficitom te klub jedva veže kraj s krajem. Uprava nalazi se pred potrebom da ogradu izgališta premaže karbilinom kako drvo ne bi trunulo ali za to nema sredstava".

Činjenica je da je pitanje dviju ograda i danas problem Crikveničana.

Primorske novine u istom tekstu pišu: „I pored toga općenito uzeto Crikvenici kao sportskom centru predstoji budućnost, zahvaljujući svom sportskom predstavniku Crikveničkom sportskom klubu koji je kao pionir na tom polju udario prve uspješne temelje, daljnjem razvoju sporta prvenstveno nogometom.

Domaći sinovi gordi za sve ono što je postignuto prate u stopu rad kluba i potpomažu ga u granicama mogućnosti".6)

Od 1937. godine pa do rata klub se uspješno natječe tako da s Orijentom igra glavnu ulogu, i gotovo je svake godine pri vrhu tablice. Orijentaši su zapisali: „Igra Crikveničana bila je poletna, brza i jednostavna borbenija od igre bilo koje primorske ili Sušačke momčadi.

Crikveničani su bili primjerno požrtvovani, branitelji klupskih boja, fizički čvrsti i izdržljivi, a osobito poletne i borbene bile su njihove igre protiv Orijenta i ostalih Sušačkih ekipa. S Orijentom nosili su se podjednako a ostale su najčešće pobjeđivali na svom terenu". 7)

Da je to tako ujesen 1940. novine pišu: „Momčad crvenih /Orijent/ sastaje se u Crikvenici sa tamošnjim CŠK-om i ova utakmica očekuje se sa velikim interesom. Crikveničani koji su u zadnjim utakmicama redom postigli lijepe i uvjerljive pobjede predstavljaju za Orijent posljednju izgleda i najtvrđu zapreku. S toga je potrebno da se predstavnik Sušačkog nogometa dobro spremi za ovu borbu kako bi na vrućem tlu Crikvenice u cjelosti opravdalo položaj koji zauzima na tablici prvenstva."

30. ožujka 1941. godine, odigrane su posljednje prvenstvene utakmice.

Tablica je slijedeća:

ORIJENT	11	10	1	0	83 : 10	21
JELA	10	8	1	1	56 : 13	17
JADRAN	12	6	0	6	41 : 23	12
CRIKV. Š.K.	10	5	1	4	31 : 38	11
TRIGLAV	10	4	2	4	16 : 29	10
SLAVIJA	9	2	2	5	22 : 23	6
VIKTORIJA	12	2	2	8	15 . 64	6
ZAMET	10	0	1	9	9 : 63	1

U razdoblju 1936 do 1941. godine okosnicu crikveničke ekipe činili su ovi igrači: Vlatko Vičić, Mladen Skomerža, Ivan Benić - Dolčan, Tonica Jurinčić, Nikola Car - Konjača, Toni Dražić, Vlado Brnjac - Pišta, Vlado Brnjac - Prčura, Branko Kozina, Ratimir Car - Šušljin, Branko Eremić, Vladimir Pavlić, Josip Montanari, Ratimir Benić, Marko Car, Vlado Škiljan, Hary Brusić.

Po mišljenju mnogih najbolji prijeratni igrači Crikvenice bili su Ratimir Car - Šušljina i efikasni napadač Branko Kozina. Travanjski slom 1941. godine raspršio je momčad. Većina se opredijelila za slobodarske, demokratske i revolucionarne ideje.

Poslijeratno razdoblje

16. travnja 1945. godine oslobođena je Crikvenica, što će dati neviđeni entuzijazam u izgradnji svih vidova društvenog, ekonomskog, političkog pa i sportskog života u ovom gradu.

Odmah po svršetku rata formira se Fiskulturno društvo Crikvenica s više sportskih sekcija. Predsjednik društva bio je Anton Jurinčić-Tonica, a referenti:

za nogomet	Ivica Katnić,
kuglanje	Milan Brusić,
plivanje	Mladen Skomerža,
atletiku	Jurica Manestar,
motociklistiku	Martin Car

1946. godine nogometna sekcija izdvaja se iz Fiskulturnog društva, te se formira NOGOMETNI KLUB CRIKVENICA.

U toku 1946. godine odigrane su brojne prijateljske utakmice budući da godinu dana nakon rata još nije organizirano nogometno prvenstvo. Crikveničko igralište nije bilo osposobljeno za igru pa su Crikveničani igrali na terenima susjednih mjesta. Zabilježeno je da su te godine Crikveničani pobijedili Senj sa 3 : 0, ali su od JEDINSTVA /novo ime Orijenta/ izgubili sa 5 : 0. Na toj utakmici je igrala prijeratna ekipa. Ti su izgrači bili i tada najbolji jer svi igrači još nisu bili demobilizirani. Igrali su Vlatko Vičić, Ivo Car, Mladen Skomerža, Marko Car, Dragan Knežević, Ivo Veljačić, Emilio Car, Ivo Lukarić, Branko Kozina, Vlado Brnjac - Pišta i Vlado Brnjac - Prčura.

Iste godine zabilježen je prvi nastup Opatijaca u Crikvenici, gdje su gosti kao i uvijek bili toplo dočekani a i rezultat je bio prijateljski - 1 : 1.

Krajem 1946. godine, počelo je natjecanje u PRIMORSKO- GORANSKOM okrugu, što je bilo i prvo poratno prvenstvo. Spomenimo neke utakmice i rezultate:

RISNJAK /Krasica/: CRIKVENICA 1 : 7 /golove su postigli: I. Lukarić III, Kozina I, Milenković I, Brnjac I, N. Jurinčić- Barin I, autogol Knežević/

PRIMORAC /Sušak/: CRIKVENICA 1 : 1 /strijelac N. Jurinčić- Barin/

NAPRIJED /Hreljin/: CRIKVENICA 0 : 1 /strijelac B. Matejčić/

Pod vodstvom agilnog Tonice Jurinčića tjedan dana je uređivano domaće igralište, te je 19. siječnja 1947. godine odigrana prijateljska nogometna utakmica između CRIKVENICE i RISNJAKA iz Krasice, a rezultat je bio 14 : 3 za domaćina. Posebno je bio efikasan I. Lukarić, koji je polučio 6 pogodaka.

Nogometaši će sudjelovati i u prvom poslijeratnom krosu upriličenom u povodu Dana oslobođenja Crikvenice 1947, godine, kada su zauzeli prva mjesta.

Krajem 40-ih godina počinje uspješan rzvoj nogometnog sporta u Crikvenici. Klub se natječe u Riječko-pulskoj zoni, u kojoj nastavlja dobre tradicije Crikveničkog nogometa.

Vrlo velik uspjeh ostvaren je 1950. godine, osvajanjem Pokala VLADIMIRA GORTANA. U veoma jakoj konkurenciji brojnih ekipa Riječko-pulske zone u finalu u Rijeci su igrali CRIKVENICA i GARNIZON JNA iz Pule. U regularnom vremenu bilo je 2 : 2, a u produžetku Crikveničani su smogli snage i pobijedili veoma jaku ekipu GARNIZONA sa 4 : 2.10)

Čvrsta ekipa i dobre igre donijele su Crikvenici 1950. godine plasman u HRVATSKU LIGU - Jug. Sudionici i poredak na kraju samo jedne prvenstvene sezone: ŠIBENIK, MLADOST /Zagreb/, ZADAR, ZMAJ /Makarska/, SLAVIJA /Karlovac/ PULA, CRIKVENICA, LOKOMOTIVA /Rijeka/, JEDINSTVO /Ogulin/, RUDAR /Raša/.

Sportski rezultati bili su dobri. Crikvenička nogometna javnost bila je zagrijana i oduševljena, a sportaši puni volje. Jednom su se igrači iz Zadra vraćali na neobičan način. Trabakulom su došli do obale Paga, a onda pješke cijelu noć do trajektne luke u Pagu. Nešto slično učinili su na putovanju iz Splita. Vlakom su putovali od Oštarija, da bi uštedjeli novac, od Oštarija do Ogulina hodali su prugom pješke, da bi potom nastavili vlakom od Ogulina do Plasa.

Crikvenićani su se uspješno nosili s daleko poznatijim i do tada bolje rangiranim klubovima, tako da su kod kuće dvije utakmice igrali neriješeno /ŠIBENIK i HAJDUK II izvan konkurencije/, jednu su protiv MLADOSTI izgubili, a ostale su sve dobili. Igrajući u gostima bili manje uspješni.

Razočarenje je pristiglo rasformiranjem te lige, pa se klub vraća u Riječko-pulsku zonu. Iz tog blistavog razdoblja spomenimo sjajnu ekipu: Ivo Stojčić, Brnko Radil, Mladen Skomerža, Nikola Jurinčić-Barin, Vinko Čandrlić, Robert Car, Dragan Knežević, Milutin Milenković, Ratko Blažić, Vlado Škiljan, Stjepan Gebauer, Ivica Milenković, Ivo Car-Solarić, Hary Brusić, Ivo Lukarić, Toni Zrnčić, Rino Car, Marcelo Car i Mladen Car - Pavina, Ivo Gržičić, Leo Ivančić, Ivo Car - Cajer. Bilo je ovo vrijeme sjajnog napadača i vrskog strijelca Rate Blažića.

Idućih nekoliko godina u traženju forme natjecanja primorskih ekipa bilo je prilično mimoilaženja. Vladalo je mišljenje da se okolica riječkog područja natječe bez sudjelovanja dijela Istre, ili da se riječkom području pridruže goranski klubovi.

Budući da je to vrijeme tršćanske krize, ili neposredno poslije nje, i iz političkih razloga bilo je opravdano imati Riječko-pulsku zonu.

Crikvenički je stadion od 1951 - 1977. godine, bio poprištem tradicionalnih prvomajskih spidvej utrka.

Prvih godina na domaćoj stazi dominirat će MIKA ŠNJARIĆ tada jedan od vodećih moto vozača u zemlji.

N stadionu o okolo njega znalo se okupiti i do 15.000 gledalaca. U natjecateljskoj sezoni 1954/55. seniori su osvojili drugo mjesto, iza Orijenta.

Iduće natjecateljske sezone 1955/56 postigao bi se sigurno vrlo dobar plasman da se nesretne okolnosti nisu desile na utakmici s NAFTOM u Rijeci. Na toj utakmici, prema viđenju Crikveničana, sudac Linić slabo je vodio utakmicu. Iznervirani Crikvenički kapetan momčadi pozvao je ekipu da napusti teren. Nastalo je komešanje a riječka publika ušla je u teren. Sudac je prekinuo utakmicu. Samo su dvojica Crikveničana napustila teren i kad su se duhovi primirili utakmica se mogla nastaviti, što sudac nije učinio. Glavni krivci za prekid proglašeni su Crikvenićani koji su i kažnjeni. Potez podsaveza da konzekvence snose samo gosti a ne i domaćini, koji nisu osigurali valjanu redarsku službu, podigao je temperaturu u Crikvenici do ključanja. Crikvenićani su odlučili: dok se spor ne riješi neće igrati s „Vulkanom", a potom i „Torpedom".

U ožujku 1957. godine počelo je prvenstvo Kotarske lige Rijeka, u kojoj, po kazni, sudjeluje i Crikvenica. Putovanje iz Crikvenice ili u nju i tada su bila dosta otežana. Radi šted- nje igrači su na utakmicu putovali kamionima pojedinih poduzeća. U travnju 1957. godine Crikvenićani su imali ponovo neprilika s podsavezom, jer nisu došli na utakmicu

u Klani, jer je neposredno pred polazak kamiona, kojim su trebali putovati, pukla guma, a drugi kamion u tako kratkom vremenu vodstvo puta nije moglo osigurati.

Te godine Crikveničani su bili prvi u Kotarskoj ligi, što je bilo bučno proslavljeno. Klub je tada vodila uprava u sastavu: Marijan Finzi predsjednik, Milko Turina, potpredsjednik, Josip Car, tajnik, Mladen Skomerža trener, Zlatan Dobrila, blagajnik, te Emilo Car, Nedeljko Pavić, Kruno Veljačić, Vladimir Lovrić, Marcelo Car, Ivica Mandekić, Krunoslav Antić, Pavao Car, Ivica Usihanov, Antun Zrnčić, Rato Blažić, Nikola Jurinčić - Barin i Rino Car.

Krajem 50-tih i početkom 60-tih godina igraju još Berislav Katnić, Mato Katnić, Marijan Margetić, Ivica Car - Kop st. Josip Kalanj, Milan Cvitković, Marijan Car, Kruno Lovrić, Smiljko Požarić, Vanja Kosagov, Slavo Car, Franjo Paljaga, Smiljko Car - Didon, Ivan Domijan - Topić, Bojan Lukarić, Tomislav Car.

Iz ove generacije Vladimir Lukarić prelazi u Rijeku gdje postaje jedan od najboljih igrača što ga odvodi u državnu reprezentaciju.

Crikvenica je igrala u zoni, a 1963. godine ispala je sa svega osam osvojenih bodova.

1963. godine, Crikvenica je po treću put domaćin jednoj skupini s Kvarnerske rivijere. U III. skupini igrali su DINAMO, AUSTRIA, AUGUSBURG i CRIKVENICA. To će biti i konačna tablica u ovoj skupini.

Iste godine Crikvenica, Draga, Borac, Risnjak, Pomorac i Rječina igraju u kotorskom prvenstvu Rijeke. U odlučujućim utakmicama za prvo mjesto rezultat utakmice RISNJAK : CRIKVENICA je 4 : 3. Rasplinio se san o podsavezu, ali 1964. godine Crikvenica će postati prvak Gradsko - kotarskog razreda i postati novi član Podsavezne lige. U tim teškim godinama za klub ispadali su i uspinjali se igrači: Ivo Gržičić, Vlado Pesušić, Branko Brnčić, Mladen Car, Marcelo Car, Zvonko Kalaminec, Ivo Car - Kop, Slobodan Gračaković, Josip Ornik, Josip Župan, Vlado Župan, Mato Lončarić, Josip Pikunić, Berislav Gašparović, Đemal Begić, Marijan Briški, Emerik Car, Darko Car, Ivo Katnić - Aje, Nikola Zoričić, Ivica Murn, Ivica Matejčić, Klement Čubranić, Vjekoslav Brnčić, Vlado Car - Pajo, Leo Ivančić ml., Vinko Matejčić - Vicela, Marijan Pelić, Tihomir Petrović, Ivica Sertić.

Da Crikveničani pamte nevolje pokazali su već u Podsaveznoj ligi, kad su RISNJAK tukli s 11 : 1. Velika igra Rikia Cara, Darka Cara i Aje Katnića. Pored Dubračine bilo je i veselih zgoda. U prvenstvenoj utakmici rezultat CRIKVENICA LOKOMOTIVA bio je 0 : 1. Nezadovoljan odlukom suca, golman Crikveničana Iro Gržičić ljutito je potrčao prema pomoćnom sucu, inače odabranom od gledalaca. Ovaj je bacio zastavicu i pobjegao na tribinu. Glavni sudac Polić molio je pomoćnog suca da se vrati. Kad ga je ovaj poslušao, nestašni Gržičić je postavio ultimatum - ili on ili ja, i pošao u svlačionicu. Desetak gledalaca opkolilo je suca. Uvjeravanja da se pozove Gržičić nisu urodila plodom. Gržičićevo mjesto, koji je na toj utakmici bio najistaknutiji igrač, zauzeo je centarhalf Montanari. Tako u vedrom tonu piše Novi list.

Igre u starom dobrom jatu gdje igraju GORANIN, RUDAR, NAPRIJED, LOKOMOTIVA, BUJE, NEHAJ, OPATIJA, ORIJENT, JADRAN, VODNJAN i MLADOST bile su zadovoljavajuće.

U sezoni 1967/68. godine CRIKVENICA je već stabilna momčad. Zauzet će peto mjesto. Kali se mlada ekipa, koja će za pet godina pokucati na vrata Hrvatske lige, a igrači te ekipe još danas se natječu kao veterani ili su u upravi kluba. Bili su to: Zvonko Tomić, Nikica Car-Željezo, Slavko Knez, Darko Car, Marijan Briški, Ivan Domijan, Đuka Njegovan, Berislav Gašparović, Stipe Matejčić, Mate Matejčić, Rikard Car i Nikola

Zoričić, Berislav Jurinčić - Barin, Emerik Car, Ivo Katnić - Aje, Klement Brozina, Petar Gugleta, Ivan Antić, Jurica Car - Bajo, Mato Vukić, Marijan Jurinčić - Barin, Josip Tomić, Branko Brnjac, Željko Šarar, Janko Žižek, Mladen Vukelić, Tomo Lukarić, Vlado Škiljan, Hary Brusić, Branko Car, Dubravko Kogoj, Veljko Ivančić, Ivica Pilaš, Nikola Alafetić, Stjepan Car, Marijan Kostrenčić, Vazmo Ivančić.

1968. godine CRIKVENICA je bila najkorektnija /fair-play/ zonska momčad, a u proljeće te godine niti jedan igrač nije bio isključen. Svega ih je šest bilo opomenuto. Zasluga je to trenera Božidara Kostića.

Razdoblje sedamdesetih

Na amaterskom prvenstvu Hrvatske 1969. godine, održanom u Sinju, sudjelovali su drugo - ili trećeplasirani po zonama u Hrvatskoj, a prvaci su sudjelovali u kvalifikacijama za drugu saveznu nogometnu ligu. Četiri predstavnika zona natjecala su se u Sinju, domaćin JUNAK, GRANIČAR /Županja/, CRIKVENICA i TEHNIČAR /Karlovac/. CRIKVENICA je zauzela treće mjesto. Godine 1969 bit će svečano proslavljen zlatni pir crikveničkog nogometa. S ponosom su se Crikveničani mogli osvrnuti na dugo razdoblje svojg postojanja. Još više je veselilo stasanje vrsne seniorske ekipe, ali i velike ambicije juniora i pionira.

Krajem 1971. godine u novinama čitamo: „Uspješna je bila protekla jesen crikveničkih nogometaša. Tko da ne bude zadovoljan sa osvojenom četvrtom pozicijom na ljestvici od šesnaest primorsko-istarskih zonaša, kaže tehniko prof. Vladimir Kogoj, koji ističe najistaknutije pojedince Darka Cara, Berislava Gašparovića, Marijana Briškog, Nikolu Zoričića i Đuru Njegovana. Kogoj će pohvaliti i suđenje čime Crikveničani godinama nisu bili zadovoljni.

Bit će još bolje kad se vrati iz GOŠK-a naš igrač Zdenko Ivančić," reče tehniko.

Proljeće u Riječko-Pulskoj nogometnoj zoni 1971. godine, bilo je sjajno. Novine pišu velikim slovima NEZADRŽIVI CRIKVENIČANI. Komentator Novo lista će zapisati „Crikveničani su nastavili svoj izvanredni proljetni pohod /od 28 mogućih osvojili su čak 23 boda/ u duelu s Konstruktorom četa trenera Branka Katnića zabilježila je devetu uzastopnu pobjedu.

CRIKVENICA već godinama nije raspolagala s ovakvom ekipom sastavljenom od niza vrlo spremnih i nadarenih igrača. Pretežno vrlo, vrlo mladih..."

Uzlet nogometa u Crikvenici ponukao je organizatore da po četvrti put povjeri Crikvenici jednu skupinu /IV/ za pehar KVARNERSKE RIVIJERE 1971. godine.

Međunarodna konkurencija inspirirala je domaćine toliko da su kao pobjednici skupine ušli u finalnu grupu. U polufinalu, krajem toplog lipnja 1971. godine, na Krimeji LEEDS UNITED i CRIKVENICA igrali su 6 : 5 ,1 : 1, 1 : 0/.

Crikveničani nisu mnogo respektirali slavne goste, koji su se morali dobro namučiti da bi tek nakon ukupno 12 izvedenih jedanaesteraca svladali uporne Crikveničane. Treba naglasiti da je LEEDS UNITED te godine svladao CRVENU ZVEZDU i bio pobjednik rivijere.

Sastavi CRIKVENICA: Brozina, Car N., Jurinčić B., Matejčić S., Tomić, Domijan, Njegovan, Matejčić I., Ivančić, Matejčić M., Šarar., /Tomašić/

LEEDS UNITED: Shaw, Taylor, O Neil, Boyd, Edwards, Gray, Liddell, Mann, Jordan, Ruthaerford, Galwin.

Momčad Crikvenice dobila je dva pokala kao najdisciplinirania ekipa Kvarnerske rivijere i pehar Nogometnog saveza Rijeke za osvojeno četvrto mjesto. Konačna tablica bila je:

LEEDS UNITED
CRVENA ZVEZDA
RIJEKA
CRIKVENICA

Trebalo je htjeti i znati stići u tako visoko društvo.
Uspjeh vrijedan pamćenja".

Trenerski tandem mladog prof. Slobodana Gračakovića i iskusnog stratega Branka Katnića u sezoni 1972/73, vrlo uspješno vodi ekipu. Ujesen, CRIKVENICA je treća u sezoni. Vratari Tomić i Brozina samo su pet puta vadili loptu iz mreže, dok su navalni igrači Zdenko Ivančić i Nikola Zoričić postigli 20, a ostali još 6 zgoditaka. Homogenost među igračima i u upravi pod vodstvom Nikole Jurinčića i vrlo dobre i dopadljive igre. Veliku požrtvovanost na terenu učinili su da crikvenički nogometaši na juriš osvoje svoje sugrađane i privuku ih na igralište podno Kotora, a također desetine najvatrenijih s pjesmom: Milko moja... prati ih na gostovanjima širom Primorja, Gorskog kotara i Istre.

Niz dobrih pojedinaca, kao što su bili Ivan Domijan, Zdenko Ivančić, Nikola Zoričić, igrali su za selekciju Hrvatskog primorja, a Ivančić i za amatersku selekciju Hrvatske.

U proljeće 1973. godine jaka ekipa ROVINJA, pet kola prije kraja, osigurala je viši plasman. Govorilo se o jedinstvenoj Hrvatskoj ligi. Na kraju sezone 1972/73, konačna tablica Nogometne zone Rijeka - Pula je sljedeća:

ROVINJ	30	27	7	1	77 : 17	51
CRIKVENICA	30	18	6	6	60 : 22	42
JADRAN	30	19	3	8	68 : 27	41
NEHAJ	30	17	6	7	52 : 32	40
GROBNIČAN	30	13	8	9	55 : 43	34
RUDAR	30	11	9	10	49 : 45	31
LUČKI RADNIK	30	13	5	12	54 : 52	31
DIGITRON	30	12	3	15	55 : 63	27
NAPRIJED	30	11	5	14	40 : 56	27
POMORAC	30	10	6	14	39 : 43	26
MLADOST	30	9	6	15	41 : 44	24
OPATIJA	30	7	9	14	28 : 48	23
OMLADINAC	30	6	10	14	40 : 74	22
LOKOMOTIVA	30	8	6	16	40 : 62	21
MARČANA	30	10	1	19	36 : 84	21
KLANA	30	6	6	18	30 : 53	18

Slijede dva mjeseca velikog iščekivanja hoće li i CRIKVENICA u viši rang natjecanja.

Nezadovoljan, kao i mnogi ljubitelji nogometa u ovoj regiji, pod naslovom „Da li nogomet umire od stida" Ivo Kirigin će u Novom listu 30. lipnja 1973. godine, između ostalog, napisati: „Već nekoliko dana pred posljednje kolo u sportskim kuloarima se počelo „šuškati" da će LOKOMOTIVA sigurno tući LUČKI RADNIK, a da će za uzvrat najbo-

ljem strijelsu LUČKOG RADNIKA Prizmiću biti omogućeno da postane najbolji strijelac zone odnosno da će postići toliko golova koliko će mu biti potrebno da prestigne Ivančića iz Crikvenice. Šuškanja su u posljednjem kolu i potvrđena... utakmica je završena s najavljenim visokim razultatom od 6 : 5 za LOKOMOTIVU koja je ostala na taj način zonaš a svih pet golova za LUČKI RADNIK postigao je Prizmić postavši na taj način golgeter sezone...

Možda se LOKOMOTIVA i inatila Ivančiću, jer joj je kolo prije zatresao mrežu 7 puta. Ove plodne sezone vrlo dobri su bili i juniori kao i pioniri, koji su zauzeli peto mjesto Nogometnog saveza područja Rijeka.

Početkom ljeta 1973. godine, Nogometni savez Hrvatske donio je odluku da je najviši stupanj amaterskog nogometnog natjecanja u Hrvatskoj jedinstvena republička liga. Ligu su trebali sačinjavati, pored ostalih, prvo i drugoplasirani po zonama. ROVINJ je kao prvak ušao u JHL. CRIKVENICA je iz nerazumljivih razloga stavljena na „LED". Njoj je bilo određeno da čeka plasman ili odluku dubrovačkog GOŠK-a. Naime, GOŠK je očekivao plasirati se u Drugu saveznu ligu, a u slučaju neuspjeha igrao bi u jedinstvenoj republičkoj ligi Crne Gore. Nogomet je tada Crikveničane više okupirao nego turistička sezona, koja je bila u punom jeku. Uprava i nogometna javnost Crikvenice protestirat će kod nadležnih s najstojanjem da se Crikvenica kao drugoplasirana momčad odmah uvrsti u ligu. Budući da GOŠK nije uspio a niti je prišao crnogorskoj ligi, nađeno je solomunsko rješenje, te je nogometni savez Hrvatske 4. kolovoza 1973. godine, donio odluku /12 : 4/ da se liga poveća sa 16 na 17 klubova. Tako se CRIKVENICA našla u društvu klubova: ZAGREBAČKI PLAVI, GOŠK, ORIJENT, SEGESTA, TRAŠNJEVKA, BELIŠĆE, METALAC, ISTRA, ROVINJ, SPLIT, BSK, VARTEKS, ZADAR, LOKOMOTIVA i BOROVO, gotovo svih bivših prvoligaša ili drugoligaških klubova.

Klub se našao u visokom društvu, a to je uspjeh koji je razdrmao i one nezainteresirane. Jedna generacija crikveničkih nogometaša našla se, s obzirom na kvalitetu lige, u najvišem razredu u višedesetljetnoj povijesti kluba.

Gradom je zavladala prava nogometna groznica, kojoj je malo sličila ona iz pedesetih godina. Ždrijeb je odlučio da se u prvom kolu CRIKVENICA, kao domaćin, susretne s uvaženom momčadi VARTEKSA.

U opsežnim pripremama cijele uprave i momčadi, došlo je do smjene na kormilu ekipe, trener Gračaković nije ju mogao dalje voditi te je angažiran Željko Mudrovčić.

Došao je velik dan 26. kolovoza 1973. godine, kad je odigrana prva prvenstvena utakmica Hrvatske nogometne lige, CRIKVENICA je pobijedila VARTEKSA sa 1 : 0.

Crikveničani su slavili. Na nogama je bio cijeli grad. Ta utakmica ostala je u sjećanju i mnogi se i danas s ushićenjem prisjećaju te atmosfere. Samo tradicionalne spidvej utrke uspjele su na gradski stadion privući više gledalaca, a na ovoj utakmici ukupilo ih se dvije i pol tisuće. Pobjeda nad Varaždincima značila je mnogo. Prvi bodovi ohrabrenja pred daljnje borbe, povjerenje gledališta i simpatizera.

Na kraju polusezone Crikvenica nije razočarala - plasirala se na dvanaesto mjesto, bolje nego neki drugi bivši drugoligaši. Skupo je plaćen danak neiskustvu. Mnogo puta se naivno gubilo bodove dok se tražila pravda kod suca. U ovoj ligi sve su se greške teško osvećivale. Prema novinskim izvjestiteljima najbolji igrači Crikveničke ekipe bili su: Domijan, Ivančić i Zoričić. Na kraju te sezone Crikveničani su zauzeli četrnaesto mjesto na tablici jedinstvene Hrvatske lige.

CRIKVENICA	31	10	9	13	37 : 43	29

Ispali su Orijent, s bodom manje o CRIKVENICE, i Trešnjevka sa 23 boda. U lipnju 1974. godine, igrano je u Crikvenici finale Jugoslavenskog nogometnog kupa Savez područja Rijeka. Prvoligaš Rijeka pobijedio je domaćina sa 2 : 0.26,27

Iste godine Crikvenički juniori bili su u sredini tablice, a pioniri šesti. Angažirana uprava, koja je vodila klub, bila je u sastavu: Oktavijan Domijan - predsjednik, Josip Baraba, Đemal Begić, Josip Brozičević, Ivo Domijan - Topić, Anton Jurinčić-Livra, Anton Jurinčić-Tonica, Nikola Jurinčić-Barin, Ivica Mandekić, Davorin Marušić, Josip Kalanj, Ivica Požarić, Smiljko Požarić, Mladen Skomerža, Dinko Šamanić i dr. Zdravko Vičić.

Druge godine u Hrvatskoj ligi 1974/75, išlo se s velikim nadama ali i vjerom u vlastite mogućnosti i iskustva. Novi ligaši su NEHAJ, SOLIN i DARDA.

Ždrijeb je htio da se već u prvom kolu jesenjeg dijela susretnu stari poznanici i susjedi NEHAJ i CRIKVENICA. U pripremnom periodu CRIKVENICA se pojačala tako da su pod NEHAJEM nastupili: Marinković, Udovičić /Kavaz/, M. Matejčić, Domijan, Majnarić, Lakić, Borovčak, Volf, Ivančić, Ružić i Zoričić.

Slavili su Crikveničani pobjedu od 3 : 1.

Kako god „stranci" davali doprinos u igri tako je i uprava bila na grdnim mukama kako im ispuniti obaveze i kako zadržati rezervne domaće igrače koji su preselili na klupu dolaskom novajlija.

Crikvenički teren je bio nedaleko najslabiji za potrebe tog ranga natjecanja. Kod većih kiša stadion je postajao plitki bazen. Tako je zbog terena pod vodom sudac Jozić iz Pule u susretu CRIKVENICA : SEGESTA u 37 minuti, kod rezultata 1 : 0 za domaćina, prekinuo susret zbog pljuska, ali ga više kad je kiša stala nije nastavio. Morala se mjesec dana kasnije igrati nova utakmica. Na kraju polusezone CRIKVENICA je bila treća, čak su rasle potajne želje i nade za plasman u drugu ligu. Nerealno, ali veselilo je.

Krajem 1974. godine, u čast Dana JNA igrao se u Rijeci turnir u kojem su nastupile momčadi RIJEKE, CRIKVENICE, ORIJENTA i GARNIZONA JNA. U finalnoj utakmici RIJEKA je savladala CRIKVENICU sa 2 : 0.

Druge godine u Hrvatskoj ligi bilo je bolje i uspješnije.

CRIKVENICA je bila ozbiljan takmac u gostima a posebno kod kuće. S obzirom na racionalnost troškova te poštivanje amaterskih principa, od 1975/76. igrat će se u dvije Hrvatske lige, Sjever i Jug. CRIKVENICA će se naći u Hrvatskoj nogometnoj ligi - Jug, s klubovima: NERETVA, ISTRA, GOŠK, NEHAJ, ZADAR, SPLIT, SOLIN, ŠIBENIK, DUBROVNIK, ROVINJ i ORIJENT. Neposredno pred početak prvenstva seniori hrvatskog ligaša CRIKVENICE gostovali su u Dražicama, gdje su u okviru Jugokupa odigrali utakmicu protiv Rječine čija je mreža „izrešetana„ - 13 : 0. „Momčad plavih sastavljena je od vrsnih takmičara posebno je pogodovao odličan teren, te su mnogobrojnim gledaocima prikazali igru koja je sigurno bila iznad republičkog nivoa„, piše I. Tomić. Istog dana juniorska ekipa startala je u prvenstvu i pobijedila vršnjake BORCA iz Bakra također s 13 : 0. Gledaoci i navijači CRIKVENICE ne pamte kad je juniorska ekipa igrala bolje i zrelije, a nadasve efikasno. Za treću sezonu u H N L za momčad su konkurirali: Cvitan, Jeličić, Z. Tomić, Palčić, Udovičić, Briški, Domijan, Gašparović, Lakić, Majnarić, M. Matejčić, Aničić, Borovčak, Ivančić, Jasprica, Knapić, Zoričić, Miljković, te nadolazeći juniori Milenković, Filipović, Katnić i Sečan.No, krenulo je naopako. Nakon trećeg kola CRIKVENICA je bez boda. Igralo se katastrofalno loše, novine pišu, a kibici žustro komentiraju neslaganja među igračima, tako da je i Aktiv Saveza komunista u klubu trebao razmatrati situaciju. Smanjuju se porezi, a naiđe i gdjekoji uspjeh.

Godine 1975. CRIKVENICA je bila domaćin nogometnog turnira u čast Dana JNA, igrale su momčadi CRIKVENICE, ORIJENTA, RIJEKE i PROLETERA /JNA/, na kojem je CRIKVENICA zauzela prvo mjesto.

Na zimskom nogometnom turniru 1975. na 76. godinu igrale su ekipe RUDARA, RIJEKE II, NEHAJA, MLADOSTI, ORIJENTA i KLANE. Crikveničani su ostali nepobijeđeni zauzevši 1. mjesto.

1/ CRIKVENICA 6 5 1 0 14 : 1 11

U sezoni 1975/76, i pored slabih igara CRIKVENICA je zadržala status ligaša između 12 klubova, zauzela je 9. mjesto.

9/ CRIKVENICA 12 7 5 10 22 : 33 19

Od jeseni 1976. godine momčad ponovno vodi prof. Gričaković, budući da je Mudrovčić dao otkaz.

Klub se orijentirao na vlastiti kadar jer, prema amaterskim principima, ne može se udovoljavati igračima sa strane. Ti igrači nisu garancija za bolji uspjeh. Tako se opet računa na igrače Tomašića, I. Matejčića, I. Pilića, Brozinu, Katnića, Topolovca, Filipovića, Sečana. Mladi i vrlo perspektivni igrač Miljković odlazi u JNA. S obzirom na brojne rošade i nesporazume u polusezoni 1976/77. u Hrvatskoj ligi - Jug igralo se vrlo loše. U 13 kola ostvarena su samo četiri boda, a na kraju sezone CRIKVENIČANI su zadnji.

14/ CRIKVENICA 26 2 5 18 20 : 55 11

Bio je to neslavan oproštaj i povratak u staro jato - Regionalnu ligu.

U zonskom natjecanju 1977/78.g. momčad se prilično osula. Mnogi su otišli, drugi prestali aktivno igrati. U ovoj ligi se starta s igračima: Vianello, Bosančić, Tomljenović, Udovičić, Lakić, Milenković, Lukarić, Miljković, Ivančić, Pelić, Filipović, Tomašić, Šarar, Lončarić, Boršćak, Mandić. Na kraju sezone ova ekipa je zauzela 10. mjesto sa 28 bodova, što je bilo 9 bodova više od 11, a 10 manje od 1. ULJANIKA.

Bio je to skroman učinak za lanjskog hrvatskog ligaša.

1978/79. godine, CRIKVENICA se i dalje natječe u Regionalnoj zonskoj ligi. Ekipa nije homogena. Ima većih disciplinskih problema. Tako je sedam igrača u polusezoni imalo 11 opomena, a četiri su dobila ukupno 10 utakmica neigranja.

Krajem 1979. godine, svečano je obilježena 60. obljetnica postojanja kluba. Podijeljene su plakete i priznanja pojedincima i kolektivima. Bilo je zamijećeno više prisutnih Crikveničana koji su bili aktivni od osnutka kluba 1919. godine. Slavljenje obljetnica prilika je da se klub osvrne na svoju dugu povijest i da tu crpi snagu za nove pothvate.

Generacija Crikveničana desetljećima su svoje slobodno vrijeme provodili na igralištu ili angažirajući se u upravi kluba, stvarajući tako mogućnost da se mladež, i oni koji je prate u njenom razvoju,zabavi i rekreira, ali i snaži svoj duh i tijelo pridonoseći tako kvaliteti rada i življenja.

Od 13 utakmica jesenjeg dijela prvenstva CRIKVENICA je posljednja s 8 bodova. Kakva je bila situacija u klubu govori podatak da je golman Vianello premješten s gola u špicu napada. Ukupni rezultat i nije mogao biti drugačiji od ovoga:

CRIKVENICA: 26 6 6 14 35 : 41 19

Bilo je to posljednje mjesto, a značilo je pad iz Regionalne lige. Iste godine, juniori su uvjerljivo zadnji s pet bodova, a pioniri također zadnji bez osvojenog boda.33)

U sezoni 1979/80. 1981. i 1982. igra se U Primorsko-goranskoj zonskoj ligi, da bi 1981/82., bili prvi i ponovno se vratili u staro društvo, gdje se CRIKVENICA i najugodnije osjeća, u Regionalnu ligu RIJEKA - PULA.

U sezoni 1982/83. zauzeto je četvrto mjesto.

Ponovno dolazi do reorganizacije nogometnog natjecanja, tako da se formira Hrvatska nogometna liga GRUPA ZAPAD u kojoj će se natjecati klubovi: ORIJENT, ISTRA, NEHAJ, OPATIJA, RUDAR, JADRAN, ULJANIK, GROBNIČAN, CRIKVENICA, ROVINJ, INA, DIGITRON, KLANA i KRALJEVICA.

Spomeniti slijed je i konačna tablica za godinu 1983/84. 1984/85, u Hrvatskoj nogometnoj ligi grupa ZAPAD, od 26 utakmica CRIKVENICA će polučiti katastrofalan rezultat.

CRIKVENICA 26 2 5 19 19 : 56 9

Tada su igrali Grbčić, Bosančić, Knežević, D. Smojver, I. Smojver, Škiljan, Rubčić, Jurić, Jasprica, Novkovski, Filipović.

1985/86 CRIKVENICA se natječe u Regionalnoj ligi - Primorska skupina. Igraju tu momčadi HALUBJAN, KRA- LJEVICA, KLANA, JEDINSTVO, PRIMORJE, LOKOMOTIVA, RAB, RISNJAK, VINODOL, OMLADINAC, VRBOVSKO, OŠK, BORAC, KRK, LOŠINJ.

CRIKVENICA 30 3 5 22 23 : 110 11

Za momčad su igrali: Lošić, Čoza, Knežević, Smojver, Brkljača, Udovičić, Filipović, Lončarić, Ležaja, Šarar.

Takav katastrofalan rezultat i ispadanje iz te lige umnogome je pridonijelo što su Crikveničani te godine započeli gradnjom igrališta. Ono je bilo preorano, a pomoćno, koje se gradilo, nije bilo gotovo, pa su sve utakmice igrane na igralištima susjednih mjesta.

Razdoblje obnove

1986/87. svakako je najteža godina crikveničkog nogometa u poslijeratnom razdoblju. Seniorska momčad ne natječe se, potpuno se rasula. U 10 godina od hrvatskog ligaša sa značajnom ulogom, stiglo se do prestanka igranja seniorske momčadi, igrali su samo juniori i pioniri. U Crikvenici se ponovo sastavlja momčad vrijednih amaterskih radnika, koji će formirati novu pravu nogometnog kluba i ponovno oživjeti rad Crikveničke momčadi. Bit će to upravni odbor u sastavu: Nikola Jurinčić - Barin predsjednik, Ivo Lukarić, Damir Car, Rudolf Smoja, Slobodan Gračaković, Ivica Krpan, Davorin Marušić, Nikola Zoričić, Ivan Domijan, Darko Car, Željko Šarar, Bero Gašparović, Milan Lulić, Zvonko Tomić, Zdenko Ivančić, Marijan Briški, Ivica Matejčić, Mirko Kleković, Stjepan Marušić, Siniša Tomašić i Ludvig Lončarić.

Posebnu pažnju uprava će posvetiti završetku gradnje pomoćnog igrališta koje je bilo završeno za jesen 1987. godine kako bi se na njemu mogle odigravati prvenstvene utakmice:

1987/88. CRIKVENICA počinje od najniže Primorske lige pod vodstvom trenera Zdenka Ivančića. Na kraju sezone poredak je bio:

LOVRAN, RJEČINA, CRIKVENICA 26 14 8 4 39 : 29 36 bodova KRK, DRAGA, BUNJEVAC, BAKARAC, ZAMET, LOŠINJ, JADRANOVO, TURBINA, PRIMORAC, KRASICA, TURNJIĆ, VIŠEVICA

U Primorskoj skupini regionalne lige natjecat će se prva dva kluba a CRIKVENICA je stekla pravo da se tek kvalificira. Budući da je došlo do sporazuma da se i dalje u Primorskoj skupini regionalne lige natječe 16 momčadi trebale su se odigrati kvalifikacione utakmice za popunu 2 mjesta.

Vinodol i ŽELJEZNIČAR iz Srpskih Moravica iz Regionalne lige - Primorska skupina trebale su odigrati kvalifikacije. U sudaru susjeda CRIKVENICA je pobijedila VINODOL kod kuće 4 : 2, a Novljani u Novom sa 2 : 1. CRIKVENICA je time stekla vizu za Regionalnu ligu.

1988/89. u Regionalnoj ligi - Primorska skupina CRIKVENICA je zauzela 3. mjesto.

Evo tablice:

KLANA INA - DELTA CRIKVENICA 30 16 5/2/ 9 59 : 37 34 boda GROBNIČAN, OMLADINAC, PRIMORJE, VRBOVSKO, JEDINSTVO, RJEČINA, RAB, LOKOMOTIVA, LOVRAN, ŽELJEZNIČAR, BORAC, RIKARD BENČIĆ, DOBRA

Te godine izmakao je priželjkivani cilj Hrvatska liga - Zapad.

Prijateljskom nogometnom utakmicom 6. IX 1989. g. s Rijekom započet je program obilježavanja 80. obljetnice NK „Crikvenice„. Bila je to prva utakmica odigrana na novom travnjaku, koji se tri godine gradio i uređivao uz velike napore i teškoće. Pred više od 1000 gledalaca nastupili su sastavi:

Crikvenica: Golik, Katnić, Gulin, Knežević, D. Smojver, I. Smojver, Svetić, Tomić, Buljat, Tomasić, Ažić (Manestar, Brkljača, Vukić, Butorac, Petrinović, Mavrić)

Rijeka: Gabrić, Romić, Paliska, Kljajić, Peršon, Dragutinović, Florijančić, Rubčić, Vešović, F. Muriqi, Vujčić, (Kuruzović, Vulić, Valenčić, Beširević, Stipić, Ekmedžić, Đ. Muriqi i Kurtović)

Pobjedila je momčad prvoligaša Rijeke s 6:1.